

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Hiszpania) w dniu 2 kwietnia 2007 r. — Comunidad Autónoma de Canarias przeciwko Club Náutico de Gran Canaria

(Sprawa C-186/07)

(2007/C 129/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Canarias, Hiszpania

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Club Náutico de Gran Canaria

Strona pozwana: Comunidad Autónoma de Canarias

Pytania prejudycjalne

Tutejszy sąd zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym odnośnie do skutków wydanego przezeń w dniu 7 maja 1998 r. wyroku ⁽¹⁾ w związku z art. 10.1.13 ley 20/91 de 7 de junio, de modificación de los aspectos fiscales del Régimen Económico y Fiscal de Canarias [ustawy 20/91 z dnia 7 czerwca o zmianie podatkowych aspektów systemu gospodarczego i podatkowego Wysp Kanaryjskich].

⁽¹⁾ Sprawa C-124/96 Komisja przeciwko Hiszpanii, Rec. 1998, str. I-2501.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Zutphen w dniu 3 kwietnia 2007 r. — Postępowanie karne przeciwko Dirkowi Endendijkowi

(Sprawa C-187/07)

(2007/C 129/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Zutphen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Dirk Endendijk

Pytania prejudycjalne

- 1) W jaki sposób należy interpretować pojęcie „uwiązania” w rozumieniu dyrektywy 91/629/EWG ⁽¹⁾ w związku z decyzją 97/182/WE ⁽²⁾?

- 2) Czy ma przy tym znaczenie, jaki jest materiał, długość oraz cel uwiązania?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/629/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt (Dz.U. L 340, str. 28).

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 24 listopada 1997 r. zmieniająca załącznik do dyrektywy 91/629/EWG (Dz.U. L 76, str. 30).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 3 kwietnia 2007 r. — Commune de Mesquer przeciwko Total France SA, Total International Ltd

(Sprawa C-188/07)

(2007/C 129/16)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Commune de Mesquer

Strona pozwana: Total France SA, poprzednio Total raffinage distribution oraz Total International Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można zakwalifikować ciężki olej — będący wynikiem procesu rafinacji, odpowiadający specyfikacji użytkownika i przeznaczony przez producenta do sprzedaży jako paliwo oraz o którym mowa jest w dyrektywie 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. ⁽¹⁾ zmienionej dyrektywą 98/93/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. ⁽²⁾ dotyczącą strategicznych surowców, w odniesieniu do których istnieje obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów — jako odpad w rozumieniu art. 1 dyrektywy 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. ⁽³⁾ zmienionej dyrektywą 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. ⁽⁴⁾ i ujednoliconej dyrektywą 2006/12/WE ⁽⁵⁾?
- 2) Czy ładunek ciężkiego oleju, transportowany przez statek i przypadkowo rozlany do morza, stanowi sam w sobie lub ze względu na jego połączenie z wodą i osadami, odpad w rozumieniu rubryki Q 4 załącznika I do dyrektywy 2006/12/WE?

3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze i odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy producent ciężkiego oleju (Total raffinage) lub sprzedawca i czarterujący (Total International Ltd) mogą być uznani w rozumieniu art. 1 lit. b) i c) dyrektywy 2006/12/WE i dla celów stosowania art. 15 teże dyrektywy za producenta lub posiadacza odpadu, mimo że w momencie wypadku, który przekształcił ten produkt w odpad, był on transportowany przez podmiot trzeci?

- (¹) Dyrektywa Rady 68/414/EWG z dnia 20 grudnia 1968 r. nakładająca na Państwa Członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych (Dz.U. L 308, str. 14).
- (²) Dyrektywa Rady 98/93/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. zmieniająca dyrektywę 68/414/EWG nakładającą na Państwa Członkowskie EWG obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów surowej ropy naftowej i/lub produktów ropopochodnych (Dz.U. L 358, str. 100).
- (³) Dyrektywa Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz. U. L 194, str. 39).
- (⁴) Dyrektywa Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. zmieniająca dyrektywę 75/442/EWG w sprawie odpadów (Dz.U. L 78, str. 32).
- (⁵) Dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 114, str. 9).

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-189/07)

(2007/C 129/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Oliver i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że

nie przeprowadzając wystarczających kontroli, inspekcji i nadzoru w ramach swojego terytorium i na obszarze wód morskich podlegających jego suwerenności lub jurysdykcji, działalności połowowej, w tym działań polegających na wyładunku i sprzedaży gatunków, do których odnoszą się przepisy regulujące minimalne rozmiary wymagane na mocy rozporządzeń (WE) nr 850/98 (¹) i 2406/96 (²) oraz

nie wykazując należytej staranności w podejmowaniu właściwych działań wobec osób odpowiedzialnych za naruszenia uregulowań wspólnotowych, w szczególności nie podejmując działań o charakterze administracyjnym lub nie wszczynając postępowań karnych oraz nie nakładając na osoby odpowiedzialne odstrasżających sankcji,

Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 i art. 31 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 (³);

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Znajdujące zastosowanie ramy prawne wymagają by państwa członkowskie:

- wdrożyły skuteczny system kontroli, inspekcji i nadzoru działań polegających na wyładunku i sprzedaży gatunków, do których odnoszą się przepisy regulujące minimalny wymagany rozmiar;
- stosowały sankcje odstrasżające wobec osób odpowiedzialnych za naruszenia uregulowań wspólnotowych;
- skutecznie egzekwowały sankcje, które mogą być nakładane na osoby odpowiedzialne, w celu zapobieżenia niesłusznemu wzbogaceni w wyniku nielegalnej działalności.

W niniejszym przypadku zostało należycie stwierdzone, że Królestwo Hiszpanii nie spełniło zobowiązań, które na nim ciążyą na mocy przepisów wspólnotowych w dziedzinie kontroli i sankcji za naruszenia w zakresie działalności połowowej. Uchybienie to zostało stwierdzone nie tylko przez inspektorów wspólnotowych, ale także przez pozwaną, która uznała uchybienie.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. 1998 L 125, str. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2406/96 z dnia 26 listopada 1996 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa (Dz.U. 1996 L 334, str. 1).
- (³) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. 1993 L 261, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-190/07)

(2007/C 129/18)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: C. Cattabriga, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Włoska